

În conformitate cu prevederile art. 14 alin. (2) și ale art. 27 alin. (1) din Legea nr. 101/2016 privind remediile și căile de atac în materie de atribuire a contractelor de achiziție publică, a contractelor sectoriale și a contractelor de concesiune de lucrări și concesiune de servicii, precum și pentru organizarea și funcționarea Consiliului Național de Soluționare a Contestațiilor, cu modificările și completările ulterioare, Consiliul adoptă următoarea

DECIZIE

Nr. 195/C11/4268 (an 2024)

Data: 28.01.2025

Prin contestația nr. 1221/08.12.2024, înregistrată la Consiliul Național de Soluționare a Contestațiilor cu nr. 79051/09.12.2024, formulată de SRL, cu sediul în Iași, ..., județul Iași, având CUI, înregistrată la Registrul Comerțului sub numărul, reprezentată legal de - administrator, împotriva documentației de atribuire, întocmită de, cu sediul în, ..., județul, în calitate de autoritate contractantă, în vederea atribuirii contractului de Furnizarea a 15 stații de reîncărcare pentru vehicule electrice inclusiv serviciu de elaborare Proiect tehnic și detalii de execuție cu verificarea tehnică a proiectului, asistență tehnică din partea proiectantului, montarea echipamentelor și branșarea la rețeaua de energie electrică, ..., anunț de participare nr. CN1075747/27.11.2024, s-a solicitat, în principal, ... în sensul eliminării cerințelor restrictive care limitează în mod nelegal concurența și obligarea achizitorului la corectarea erorilor din cadrul documentației de atribuire, obligarea autorității contractante la decalarea termenului de depunere a ofertelor și la continuarea procedurii în conformitate cu prevederile legale în vigoare aplicabile în materia achizițiilor publice, precum și cu respectarea principiilor consacrate de art. 2 al Legii nr. 98/2016, iar în subsidiar, în situația în care se va constata faptul că nu mai pot fi adoptate măsuri de remediere, anularea procedurii.

Cererea de suspendare a procedurii de atribuirea fost admisă de Consiliu prin Încheierea nr. 4076/C11/4268 din data de 18.12.2024.

**CONSILIUL NAȚIONAL DE SOLUȚIONARE A CONTESTAȚIILOR,
asupra cauzei de față, constată următoarele:**

Consiliul a fost legal sesizat și este competent, potrivit dispozițiilor art. 12 alin. (1) din Legea nr. 101/2016, să soluționeze contestația de față,

prin care SRL solicită cele menționate în partea introductivă a deciziei.

Consideră contestația ca fiind întemeiată și trebuie admisă ca atare pentru următoarele argumente:

1. Realizarea restrictivă a specificațiilor tehnice minimale după un anumit producător favorizat:

În caietul de sarcini, în fișa tehnică nr. 1 se solicită: „Stațiile se vor putea integra în sisteme ulterioare de încărcare de 100 kW”.

Această cerință este evident copiată greșit din broșura unui alt producător, care a prezentat o stație ce poate fi adaptată de la 50 kW la puteri mai mari, fără a ține cont de specificațiile și nevoile reale ale acestui proiect.

Implementarea acestei cerințe presupune echiparea stațiilor cu conectori capabili să suporte puteri mai mari, ceea ce implică modificări semnificative ale conductoarelor, elementelor constructive (inclusiv protecții, cabluri de secțiuni mai mari, transformatoare, racorduri speciale etc.) și o configurare tehnică complet diferită, situație care contrazice cerințele stipulate în caietul de sarcini. Mai mult, pentru a susține o astfel de cerință, ar fi necesară o rezervă suplimentară de putere la alimentarea stației de încărcare, în timp ce în proiectul tehnic și în caietul de sarcini este specificată o limită clară de 72 kW.

Depășirea acestei limite presupune, de asemenea, înlocuirea instalației de utilizare, ceea ce implică costuri suplimentare semnificative, fără niciun avantaj real.

De asemenea, nu este clar dacă cerința se referă la stație sau la conector, ceea ce adâncește confuzia. În plus, ar trebuit ca, încă din faza de proiect, instalația de utilizare să fie construită astfel încât să poată susține o putere de până la 180 kW, dacă aceasta ar fi cerința reală.

În concluzie, această cerință nu doar că este nejustificată tehnic, dar reprezintă și o risipă de resurse.

Specificațiile trebuie să fie ajustate în concordanță cu nevoile reale și condițiile tehnice existente, nu să fie o copie superficială care generează doar costuri inutile.

În condițiile de mai sus, precizează că cerința este restrictivă și solicită eliminarea ei.

2. Restrictivitatea cerinței privind integrarea unui sistem de baterii în cadrul stației:

În fișa tehnică nr. 1, anexată la caietul de sarcini, se solicită:

„Stațiile vor fi echipate cu un sistem integrat de stocare energie în baterii (3,6 KWh înmagazinare cu putere de 14 kW) inclus în carcasa stației”,

iar aceeași cerință o găsește și în specificațiile tehnice propuse în Studiul de fezabilitate.

Această cerință restrictivă și fără vreun avantaj pentru autoritatea contractantă, a fost contestată în nenumărate rânduri la CNSC, și de fiecare

dată, autoritatea contractantă a fost obligată să o elimine, sens în care invocă decizia CNSC nr. 2893/C2/08.12.2023.

Această echipare, opțională de altfel, a fost un proiect de acum câțiva ani în urma unui producător de stații de încărcare, la care s-a renunțat. Motivele sunt cât se poate de simple: stația va trebui să fie echipată cu un set de baterii de 3,6KW, un modul rectificator care să încarce aceste baterii și un inverter trifazat care să transforme curentul continuu din baterii înapoi în curent alternativ, să-l furnizeze la vehiculul electric care îl va transforma iarăși în curent continuu pentru a încărca bateriile mașinii. Un astfel de sistem poate furniza maxim 2 KWh în cazul unei pene de curent. Apoi la revenirea tensiunii, stația va trebui pe lângă încărcarea vehiculelor să reîncarce și bateriile ceea ce va duce la un curent și mai mare de intrare. În plus, un astfel de sistem crește considerabil prețul unei stații de încărcare.

Stația este menită să încarce o baterie electrică a unei mașini, așa încât nu există o logică să încarce înainte o baterie intermediară. Stațiile sale sunt concepute să funcționeze la fluctuații de tensiune, iar atunci când fluctuațiile sunt prea mari ele au protecție și se opresc pentru a preveni avariarea componentelor electronice și a bateriei mașinii. Mai mult, nu există o certificare CE cu un raport de încercare în spate pentru o astfel de „INVENȚIE”, eventualele documente prezentate în alte licitații de un anume ofertant, sunt falsuri.

În primul rând, precizează că, în țară, toate licitațiile unde a fost regăsită această cerință tehnică au fost câștigate doar de un anumit ofertant. Tactica, deloc legală, este aceea de a promova prin intermediul diverșilor consultanți/proiectanți de specialitate cerințe tehnice minimale „inedite”, cerințe care nu aduce nici un folos real achizitoarei, dar care descurajează operatorii economici din piață pentru a face o ofertă de preț.

În realitate, această tactică de deturnare a achizițiilor este încadrată de OUG nr. 66 din 29 iunie 2011 privind prevenirea, constatarea și sancționarea neregulilor apărute în obținerea și utilizarea fondurilor europene și/sau a fondurilor publice naționale aferente acestora, ca fiind metoda de fraudare definită în ANEXA 2 la OUG nr. 66/2011, „Manipularea specificațiilor”. Așa cum OUG nr. 66/2011 în anexa 2 indică, această metodă este definită ca fiind procedura în care documentațiile de atribuire:

„pot conține specificații adaptate pentru a corespunde calificărilor sau competențelor unui anumit ofertant. Această situație este frecventă în special în cazul contractelor din domeniul IT și al altor contracte tehnice. Specificațiile care sunt prea restrictive pot fi utilizate pentru a exclude alți ofertanți calificați sau pentru a justifica achiziții dintr-o singură sursă și pentru a evita orice concurență. Un ansamblu de specificații manipulate care favorizează un anumit contractant sugerează corupție.”

Consideră că cerința de a avea acumulatori/sistem de stocare a energiei excedează cu mult cadrul legal al sursei de finanțare, dar și logica de funcționare.

Cerința ilegal introdusă de proiectantul investiției și aprobată de către achizitor nu este regăsită în cerințele programului de finanțare.

Activând în piața stațiilor de încărcare electrice, susține că poate demonstra (acest lucru apare doar în studiile de fezabilitate realizate de AGO PROIECT ENGENIERING) că nu există niciun ofertant în ROMÂNIA care să ofere această opțiune/cerință. Aceasta opțiune/cerință este

nefuncțională, este introdusă de formă, acumulatorii/bateria internă introdusă este nefuncțională și nu își îndeplinește funcția „inventată” de asigurare a unei autonomii. Dacă ar exista o asemenea funcție, toate stațiile electrice din statele europene ar avea implementată, realitatea demonstrând că este o simplă invenție, o simplă manipulare a cerințelor.

Dacă achizitoare va cere o matrice de neutralitate la stații (o listă cu minim 3 producători diferiți ce au stații cu cerințe similare), ar vedea că nimeni nu o are.

Stația de încărcare trebuie să încarce bateria vehiculului. În licitația de față se solicită ca stația să aibă niște baterii pe care să le încarce, iar acestea, la rândul lor să încarce bateria vehiculului, dacă ar fi o pană de curent, astfel că, consideră cerința ca fiind lipsită de logică.

Presupunând că cerința ar avea o motivație, caracteristicile cerute pentru sistemul de baterii sunt nerealiste, practic nu este posibil. O astfel de opțiune pentru o stație ar însemna o investiție în bateria de stocare a energiei (ceea ce nu este obiectivul programului de finanțare) și ar dubla valoarea unei stații, dacă într-adevăr s-ar face conform cerinței să fie funcțională.

O baterie inclusă conform cerinței ar putea realiza doar o încărcare de foarte scurtă durată și numai în curent alternativ (nu continuu). Dovadă a manipulării acestei cerințe este și faptul că nu se oferă nicio altă caracteristică necesară dimensionării: dimensiunea golului ce trebuie lăsat în stație pentru dotarea ei ulterioară cu bateriile cerute, câte cicluri de încărcare descărcare trebuie să reziste bateria.

Astfel, solicită eliminarea, atât din fișa tehnică nr. 1, anexată la caietul de sarcini, cât și în cerințele tehnice solicitate în Studiu de fezabilitate: „Stațiile vor fi echipate cu un sistem integrat de stocare energie în baterii (3,6 kWh înmagazinare cu putere de 14 kW) inclus în carcasa stației.”

3. Restrictivitatea factorului de evaluare „perioada de garanție a echipamentelor”

În caietul de sarcini se solicită o garanție minimă de 60 luni:

„Perioada de garanție a echipamentelor

Perioada de garanție minimă solicitată pentru întregul sistem este de 60 luni și este valabilă de la data punerii în funcțiune a sistemului”,

iar ca și criteriu de atribuire:

„(...) Algoritm de calcul: Se acordă punctajul maxim de 10 puncte pentru termenul de garanție maximă de 96 luni. Pentru alte termen de garanție punctajul se obține după următorul calcul: $P2 = (GO - GMIN) / (GMAX - GMIN) \times 10$, unde:

P2 – punctaj obținut pentru perioada de garanție a stațiilor

GO – perioada de garanție acordată de ofertant

GMAX – perioada de garanție maximă stabilită de Achizitor (96 luni)

GMIN – perioada de garanție minimă stabilită de Achizitor (60 luni)

Sub termenul de 60 luni calendaristice ofertele vor fi considerate neconforme, iar peste termenul de 96 de luni calendaristice acestea nu vor fi punctate suplimentar.”

În urma analizei documentației de atribuire, a constatat că punctarea garanției suplimentare, extinsă până la 96 de luni față de perioada minimă

obligatorie de 60 de luni, poate conduce la distorsionarea procesului concurențial și la riscuri semnificative pe termen lung.

Astfel, solicită clarificări și justificări suplimentare în acest sens și propune eliminarea acestui criteriu din documentație, din următoarele considerente:

3.1. Impactul asupra concurenței și responsabilității ofertanților:

Punctarea suplimentară pentru perioade de garanție extinse favorizează ofertanții care nu își asumă responsabilitatea reală a obligațiilor contractuale. Există riscul ca unii participanți la licitație să promită garanții maxime, de 96 de luni, fără să ia în considerare:

- Costurile reale ale mentenanței și eventualele reparații pe termen lung.
- Evoluția tehnologică a stațiilor de încărcare și posibilitatea ca acestea să devină depășite moral sau incompatibile cu noile standarde.

În astfel de situații, ofertanții care nu prioritizează sustenabilitatea pe termen lung pot adopta o abordare speculativă, asumând riscuri nerealiste. De exemplu:

- Este posibil ca firmele să nu mai fie active peste 5 ani, ceea ce ar face imposibilă executarea garanției oferite.
- Costurile și riscurile sunt transferate către autoritatea contractantă sau utilizatori, întrucât promisiunile de garanție extinsă nu sunt susținute de măsuri concrete de asigurare.

În schimb, operatorii economici responsabili, care își planifică ofertele cu atenție și prevăd resursele necesare pentru a acoperi eventualele costuri de garanție pe termen lung, sunt dezavantajați. Aceștia trebuie să includă în preț costuri suplimentare, ceea ce le afectează competitivitatea, în timp ce firmele mai puțin responsabile pot oferi prețuri mai mici, fără a avea în vedere consecințele.

3.2. Evoluția rapidă a tehnologiei și impactul asupra perioadei de garanție:

Industria vehiculelor electrice este caracterizată de un ritm accelerat de inovație, cu schimbări frecvente în ceea ce privește standardele de încărcare, cerințele de putere și interoperabilitatea. Studiile europene arată că durata medie de relevanță tehnologică a unei stații de încărcare este de 5-7 ani, după care este necesară o actualizare sau înlocuire pentru a corespunde noilor cerințe ale pieței.

În țări precum Germania sau Olanda, contractele pentru infrastructura de încărcare EV prevăd perioade de garanție rezonabile (3-5 ani), fără a încuraja extinderi excesive care ar putea deveni inutile. În Olanda, de exemplu, accentul se pune pe calitatea inițială a echipamentelor și pe disponibilitatea serviciilor de mentenanță, nu pe durata formală a garanției.

Acest model asigură:

- Sustenabilitatea economică a contractului.
- Flexibilitatea necesară pentru a integra noi standarde tehnologice.

3.3. Costuri inutile și riscuri pentru autoritatea contractantă:

Extinderea garanției peste termenul de 60 de luni nu garantează beneficii suplimentare pentru autoritate, ci doar creșterea artificială a costurilor ofertelor. În plus, există riscul ca, peste 5 ani, stațiile să necesite înlocuire sau modernizare din cauza cerințelor tehnice noi, făcând astfel garanția extinsă irelevantă, iar fondurile publice ar fi utilizate inefficient.

3.4. Propunere concretă:

Având în vedere:

- riscurile reale de distorsionare a concurenței prin favorizarea ofertanților care își asumă nerealist perioade de garanție extinse,
 - evoluția rapidă a tehnologiei, care reduce relevanța unei garanții de peste 60 de luni,
 - practicile internaționale care nu încurajează astfel de cerințe disproporționate,
- propune eliminarea criteriului de punctare pentru garanția suplimentară, păstrând perioada minimă obligatorie de 60 de luni ca standard pentru toate ofertele, considerând că s-ar asigura:
- competiție echitabilă între ofertanți, concentrată pe calitatea inițială a echipamentelor și pe viabilitatea economică a ofertelor,
 - alinierea cerințelor achiziției cu standardele și practicile din țări europene avansate,
 - utilizarea eficientă și responsabilă a fondurilor publice.

Se poate vedea faptul că pentru un punctaj corespunzător, ofertanții trebuie să ofere o garanție de 8 ani de zile, garanție care excede durata normală de funcționare a unei stații de încărcare auto.

Conform HG nr. 2139/2004 - Catalogului Național privind clasificarea și duratele normale de funcționare a mijloacelor fixe din 30.11.2004, se încadrează la codul 2.1.16.5. - Aparataje pentru stații electrice și posturi de transformare, și are o durată normală de funcționare de 5 ani. Astfel, conform HG nr. 2139/2004 – stațiile de încărcare electrică după 5 ani au nevoie de REPARATII CAPITALE.

Ofertarea unui termen atât de mare de garanție este doar fictiv/ afirmativ, fără să aducă niciun avantaj real achizitorului. În condițiile în care perioada de garanție depășește perioada până la care sunt prevăzute reparațiile în normele tehnice pentru obiectul respectiv de infrastructură. În acest caz, consideră că intenția achizitoarei este de a finanța prin prezentul contract obligația proprie de întreținere a lucrărilor, aspect ilegal și restrictiv.

Mai mult, achizitoarea se rezumă doar la prezentarea unei „declarații pe propria răspundere” din partea ofertanților, ceea ce face ca acest factor să fie doar afirmativ și fără a face o diferențiere corectă și reală între ofertanți.

Astfel, solicită diminuarea perioadei minime de garanție pentru care se acordă punctaj suplimentar până la maxim 60 luni din momentul semnării recepției.

4. Restrictivitatea, ambiguitatea și lipsa temeiniciei unor cerințe tehnice minimale ce au ca scop împiedicarea liberului acces și crearea unor motive artificiale pentru favorizarea anumitor ofertanți:

4.1 Fișa tehnică nr. 1 anexată caietului de sarcini și specificațiile stației din studiul de fezabilitate prezintă unele specificații diferite și contradictorii:

De exemplu: în studiul de fezabilitate se solicita următoarele caracteristici, care nu se regăsesc în fișa tehnică nr. 1:

„Contor individual pentru fiecare priză:

- Tip 1/Tip 2 pentru AC
- CHA de MO (model 2016)
- CCS – Combo 2;”

Conectorii pentru AC de Tip 1 nu sunt folosiți în Europa, dar conform cerinței pot fi oferați în alternativa cu Type 2. Atrage atenția că o astfel de opțiune ar duce la imposibilitatea folosirii conectorilor AC pentru încărcarea majorității vehiculelor din Europa. De asemenea, în caietul de sarcini, în fișa tehnică nr. 1, se solicită următoarele caracteristici, care nu se regăsesc în studiul de fezabilitate, ce nu au făcut obiectul aprobării HCL a indicatorilor economici și care nu a făcut obiectul avizării finanțatorului:

„1.4 Dimensiuni maxime 1900x60x950

1.11 Curent de alimentare maxim admis: 87A

1.12 Tensiune de alimentare maximă admisă: 400V

1.13 Curent de ieșire maxim admis DC: 120A

1.14 Tensiune de alimentare maxim admisă DC: 500V

1.15 Curent de ieșire maxim admis AC: 63A

Stațiile vor fi echipate cu senzor încorporat care detectează un vehicul staționat/parcat care nu încarcă.”

Dincolo de faptul că mare parte din aceste cerințe sunt greșite tehnic și nerealizabile, consideră că o astfel de abordare neclară nu va permite o ofertare corectă, în concordanță cu nevoile autorității contractante, și care să permită o evaluare obiectivă, motiv pentru care solicită să se precizeze clar, fără posibilități de interpretare, care sunt specificațiile minime ce trebuie să fie respectate pentru stațiile de încărcare oferite.

4.2. În caietul de sarcini, în fișa tehnică nr. 1 se solicită:

„1.3 Grad de protecție min IP 54

1.5 Rezistență antivandal IK 10”

Se solicită protecție antivandal IK10, însă nu se specifică un nivel adecvat de protecție împotriva factorilor externi, precum IP55, ceea ce ridică întrebări serioase despre durabilitatea și adaptabilitatea echipamentului. Având în vedere că stațiile vor fi instalate în exterior, în parcuri, expuse la intemperii, praf, jeturi de apă și alte condiții dificile, este esențial ca acestea să fie proiectate pentru a rezista acestor factori.

De asemenea, certificarea IK10 este absolut necesară și pentru display, care reprezintă componenta cea mai vulnerabilă și pe care documentația postată nu o indică/solicitată. Fără această protecție, există un risc ridicat de vandalism sau distrugere prin impacturi, afectând funcționarea stației și compromițând întreaga investiție. Display-ul trebuie să fie la fel de robust ca restul carcasei, mai ales în condițiile utilizării în spații publice, unde riscurile sunt considerabile.

În plus, specificarea unor cerințe minime, precum IP54, lasă impresia că se dorește promovarea echipamentelor mai vechi, eventual păstrate în depozite, ale unui anumit producător, în locul soluțiilor de ultimă generație. Un producător serios va respecta întotdeauna standardele actuale și va furniza produse care răspund cerințelor moderne, nu echipamente depășite care nu mai corespund realităților din teren, astfel că solicită modificarea cerinței, după cum urmează:

- Grad de protecție: min IP55 ;

- Rezistență antivandal carcasă și display: min IK10, dovedite prin rapoarte de testare.

4.3. În fișa tehnică nr. 1 , atașată la caietul de sarcini, se solicită:

„1.9 Echipată cu priză 220V – curent alternativ”.

Precizează că achiziția, cu intenție sau din neștiință, a introdus unele „tichii de mărgăritar” pe un produs de serie, așa cum stațiile de încărcare electrică, pentru a-l transforma în unul artizanal/manipulabil.

De altfel, așa cum a arătat, consideră că această metodă se încadrează prevederile OUG nr. 66 din 29 iunie 2011 privind prevenirea, constatarea și sancționarea neregulilor apărute în obținerea și utilizarea fondurilor europene și/sau a fondurilor publice naționale aferente acestora, ca fiind metoda de fraudare definită în ANEXA 2 la OUG nr. 66/2011 – Manipularea specificațiilor, din care citează definirea acestei metode.

După cum se știe, stațiile de încărcare electrică sunt produse standardizate/de serie, nu sunt produse artizanal. Prin introducerea unor „opțiuni” ce ies din tipare, anumiți operatori economici pot fi avantajați, adică exact ceea ce indică OUG nr. 66/2011 în secțiunea INDICI ȘI INDICATORI DE FRAUDĂ.

Dacă autoritatea contractantă va cere o matrice de neutralitate la stații (o listă cu minim 3 producători diferiți ce au stații cu cerințe similare), ar vedea că nimeni nu o are.

Orice opțiune tehnică ar trebui să aducă un avantaj sau să răspundă unei necesități reale a achiziției. Normal că, în cadrul documentației de atribuire nu se regăsește o explicație logică pentru ce o stație de încărcare a unei mașini electrice ar trebui să aibă o priză normală de 220 V. Nici nu ar putea exista, o astfel de priză este o „invenție” pentru a avantaja un anumit operator economic.

Această cerință tehnică reprezintă un nonsens:

- nu există stații de încărcare electrică cu prize normale de 220V;
- se solicită ca stația să fie cu un grad de protecție IP54 și IK10 – existența unei prize normale ar fi exact motivul pentru care nu s-ar putea obține o astfel de certificare (este de la sine înțeles că accesul la o priză nu ar mai putea fi ferit de apă/praf, iar IK10 – antivandalism ar fi imposibil în condițiile accesului direct la priză);
- stațiile de încărcare presupun contorizarea și taxarea consumului – a se vedea opțiunile de plată. Consumul la o astfel de priză nu poate fi contorizat și taxat;
- de asemenea, trebuie precizat că toate vehiculele electrice și *plug in hybrid* sunt dotate cu prize standardizate Type2 pentru încărcarea în curent alternativ, compatibile în totalitate cu tipul de conector solicitat pentru încărcarea în curent alternativ.

Inclusiv din punct de vedere al siguranței și securității în exploatare, existența unei prize care este alimentată continuu, este un risc în securitatea exploatării stației pentru electrocutare, pentru respectarea

standardelor IP, etc. Nicăieri în lume nu există stații de încărcare electrică cu priza normală la 220 V (..... ar deveni primul în lume).

În cazul în care acuzația sa este nefondată, susține că achiziția ar trebui să indice, pentru acuratețea informațiilor și dreptul ofertanților de a fi informați în vederea realizării unei oferte complete și conforme, dar și avantajose, următoarele informații minimale:

- care este rolul în exploatarea a acestei prize
- ce tipuri de echipamente se vor alimenta din ea, ce funcțiuni vor avea acele echipamente,
- ce putere de consum vor avea echipamentele conectate
- cât timp vor sta la încărcat consumatorii.

De asemenea, indică jurisprudența CNSC într-o speță identica statuată prin decizia CNSC nr. 2893/C2/3174/08.12.2023.

De asemenea, mai menționează că această cerință nu se regăsește printre cerințele stației de încărcare prezentată în Studiul de Fezabilitate, ceea ce arată că achiziția a încălcat dispozițiile HCL de aprobare a indicatorilor tehnico-economici.

În consecință, solicită eliminarea cerinței tehnice „priza de 220V - curent alternativ” sau confirmarea faptului că această priză să fie montată în interiorul stației, pentru operațiuni de mentenanță și întreținere și nu pentru încărcarea vehiculelor.

4.4. În fișa tehnică nr. 1, anexată la caietul de sarcini se solicită:

„1.11 Curent de alimentare maxim admis: 87A

1.12 Tensiune de alimentare maxim admisă: 400 V

1.13 Curent de ieșire maxim admis DC: 120A

1.14 Tensiune de alimentare maxim admisă DC: 500V

1.16 Tensiune de alimentare maxim admisă DC: 400 V”

4.4.1. Conform legislației din România, în baza Ordinului ANRE nr. 39/2016, tensiunea nominală pentru alimentarea trifazată este de 400 V AC, cu o toleranță de $\pm 10\%$, iar frecvența nominală este stabilită la 50 Hz. Specificațiile stației de încărcare trebuie să respecte aceste valori pentru a fi conforme cu cerințele tehnice și normative aplicabile pe teritoriul României.

Impunerea unei valori fixe de 400 V este contrarea realității Sistemului Electric Național și restrictivă și solicită înlocuirea, atât în fișa tehnică nr. 1 anexată la caietul de sarcini, cât și în cerințele tehnice solicitate în Studiu de fezabilitate, cerința:

„Tensiune de alimentare maxim admisă: 400 V” cu „Tensiune de alimentare: 400V AC $\pm 10\%$ ”

4.4.2. În urma analizării specificațiilor tehnice prezentate, atingerea unei puteri nominale de 50 kW în curent continuu este imposibilă în condițiile specificate. Conform calculelor, la o tensiune de ieșire de 400 V și un curent maxim admis de 120 A, puterea de ieșire DC ajunge la doar 48 kW, ceea ce este sub cerința minimă impusă. Trebuie luat în considerare și faptul că unele vehicule se încarcă la o tensiune mai mică de 400 V.

Această discrepantă evidențiază o problemă clară: specificațiile solicitate nu sunt compatibile cu obiectivul esențial al unei stații care să livreze o putere de cel puțin 50 kW în curent continuu. Este greu de înțeles cum s-a ajuns la aceste specificații, având în vedere că o simplă analiză de

bază ar fi demonstrat că ele nu pot îndeplini cerințele. Alegerea unor valori tehnice incorecte sau incompatibile nu doar că generează confuzii, dar duce și la proiecte nefuncționale, cum este cazul de față.

Consideră necesar să fie tratată cu mai multă seriozitate definirea specificațiilor tehnice, astfel încât acestea să fie în deplină concordanță cu rezultatele așteptate. O astfel de abordare ar fi trebuit să fie evidentă de la început, evitându-se situații ca aceasta, care nu fac decât să consume timp și resurse.

Astfel, solicită înlocuirea următoarelor cerințe:

- „Tensiune de alimentare maxim admisă: DC: 500 V” cu: „Tensiune de ieșire DC: (200V ~ 1000VDC)”;
- „Curent de ieșire maxim admis DC: min 120A” cu „Curent de ieșire maxim admis DC: min 125A”;
- „Curent de alimentare stație maxim admis: 87 A” cu „Curent de alimentare stație maxim admis: în concordanță cu puterea totală a stației”.

Solicită, de asemenea, eliminarea cerinței:

„Tensiune de alimentare maxim admisă DC: 400 V.”

4.5. În fișa tehnică nr. 1 anexată la caietul de sarcini se specifică un display TFT minim 7 inch, dar în specificațiile din Studiul de fezabilitate nu este specificată dimensiunea display-ului.

De asemenea este necesar pentru o ofertare corectă să se precizeze și gradul de certificare IK, solicitat pentru ecran.

Astfel, solicită să se indice ferm că stațiile vor fi echipate cu un display de minim 7 inch, certificat IK10, dovedit prin raport de testare.

4.6. În fișa tehnică nr. 1 anexată la caietul de sarcini se specifică: „1.22 Temperatura de operare: 30°C - +50°C”, dar în specificațiile din Studiul de fezabilitate nu este specificat nimic în legătură cu temperatura.

Având în vedere schimbările climatice și creșterea temperaturilor extreme, consideră necesară actualizarea cerințelor privind temperatura de operare. Este important de menționat că aceasta se referă la temperatura din interiorul stației, care poate fi semnificativ mai mare decât limitele actuale, din cauza căldurii generate de componentele interne.

Pentru a asigura fiabilitatea pe termen lung, echipamentele trebuie să fie proiectate să reziste la aceste temperaturi interne ridicate. Astfel, cerințele trebuie adaptate pentru a reflecta aceste condiții și a asigura performanța și durabilitatea stațiilor de încărcare pe termen lung.

Pentru ca un echipament să poată funcționa la temperaturi interne ridicate, atunci trebuie avute în vedere realitățile cotidiene: iarna temperaturi de până la -35 grade Celsius și vara temperaturi exterioare de până la +35 grade Celsius, care obligă ca echipamentele să suporte temperaturi interioare de până la +70 grade Celsius.

Pentru a demonstra de ce o stație de încărcare electrică expusă la soare trebuie să funcționeze la temperaturi interioare de până la +70°C, consideră că trebuie să se ia în considerare efectul temperaturii ambientale și al expunerii solare directe asupra încălzirii interne a dispozitivului.

Astfel că, solicită modificarea cerinței:

„Temperatura de operare minim: -35°C ~ +70°C”.

4.7. A observat ambiguități în stabilirea protocolului de comunicare OCPP. În caietul de sarcini se menționează la:

pag. 1:

„1.27 Comunicație: Wifi, GPRS minim 3G și Ethernet/OCPP”;

pag. 3:

„Stațiile de reîncărcare comunică prin protocol de tip OCPP – Open Charge Point Protocol – minim V 1,5”;

pag. 15, fișa tehnică nr. 1:

„1.27 Comunicație: Wifi, GPRS minim 3 G și Ethernet/OCPP minim VI.5”;

pag. 16, fișa tehnică nr. 1:

„Se va prezenta certificat de conformitate pentru sistemele de comunicație OCPP minim versiunea 1.5”;

de asemenea, în Studiu de fezabilitate se menționează de mai multe ori atât protocolul OCPP 1.5, cât și 1.6;

pag. 39:

„Stațiile de reîncărcare comunică prin protocol tip OCPP – Open Charge Point Protocol – minim 1.5 și dispun de meniu în limba engleză și română”;

pag. 56:

„Conexiuni comunicație: Wifi, GPRS min. 3G și Ethernet/OCPP V 1.6”;

pag. 59:

„Stațiile de reîncărcare comunică prin protocol tip OCPP Open Charge Point Protocol minim 1. Și dispun de meniu în limba engleză și română”.

Dincolo de toate aceste confuzii care duc la neclarități și erori în redactarea ofertei face următoarele precizări:

Protocolul OCPP 1.6 asigură o serie de funcționalități critice pentru stațiile de încărcare moderne, esențiale pentru a răspunde cerințelor utilizatorilor și rețelelor inteligente:

- Smart Charging: Permite ajustarea curentului de încărcare în funcție de disponibilitatea energetică sau de prioritățile utilizatorilor. Este crucial în contextul creșterii integrate a energiei regenerabile și al reducerii vârfurilor de sarcină.
- Local Authorization List Management: Gestionarea utilizatorilor autorizați la nivel local, fără dependența imediată de conexiunea cu backend-ul. Aceasta asigură continuitatea serviciului în cazul pierderii temporare a conexiunii la rețea.
- Remote Trigger: Posibilitatea de a iniția de la distanță operațiuni și mesaje către stație, oferind flexibilitate și eficiență în gestionarea operațiunilor.
- Advanced Error Handling: Funcții avansate de gestionare a erorilor, care contribuie la diagnosticarea și repararea rapidă a defecțiunilor.

Protocolul OCPP 1.5 este depășit tehnologic și nu oferă suport pentru funcționalitățile critice enumerate mai sus. În plus:

- OCPP 1.5 are limitări majore în gestionarea dinamică a încărcării, ceea ce împiedică integrarea cu rețelele inteligente moderne.
- Nu suportă lista locală de autorizare, ceea ce poate duce la întreruperi în utilizarea stației în lipsa unei conexiuni stabile la backend.
- Nu este susținut pentru certificare de către Open Charge Alliance, ceea ce înseamnă că interoperabilitatea sa nu poate fi garantată.

Doar o stație certificată de o entitate autorizată, de exemplu Open Charge Alliance (OCA) poate demonstra implementarea corectă și completă a protocolului OCPP 1.6. Certificarea garantează că:

- Stația respectă toate cerințele și mesajele din specificația OCPP 1.6.
- Este compatibilă cu backend-uri software terțe, evitând situații de blocare tehnologică (vendor lock-in).
- Permite interoperabilitatea deplină în rețele complexe de încărcare, esențială pentru proiectele publice.

Având în vedere cele de mai sus, consideră că se impune următoarea cerință în documentația de achiziție:

Solicită să se precizeze clar următoarele:

- Stațiile de încărcare oferite trebuie să fie compatibile cu protocolul OCPP 1.6 și să fie însoțite de certificat de conformitate, emis de o entitate autorizată.
- Certificatul trebuie să acopere toate funcționalitățile de bază (Core Profile), precum și funcționalitățile avansate relevante: Smart Charging, Local Authorization List Management, Remote Trigger și Reservation.
- Stațiile care nu sunt certificate OCPP 1.6 de OCA nu vor fi acceptate, deoarece nu pot demonstra interoperabilitatea completă și funcționalitatea prevăzută de protocol.

4.8. În caietul de sarcini, în fișa tehnică nr. 1 se solicită:

„Stațiile vor fi echipate cu senzor încorporat care detectează un vehicul staționat/parcat care nu încarcă”.

Acest senzor nu face parte din dotările tehnice ale stațiilor de încărcare. Este o invenție a unui furnizor, care îl favorizează, care dorește prin aceasta să restricționeze participarea altor ofertanți. Chiar dacă s-ar detecta prezența unui autoturism care nu încarcă, tot prezența umană ar trebui să fie cea care la eventuale măsuri sancționatorii, iar pentru aceasta nu e nevoie de senzori. Mai mult, aplicațiile moderne de operare au opțiuni prin care utilizatorii stațiilor sunt atenționați pe dispozitivele mobile cu privire la faptul că vehiculul lor este încărcat și trebuie să părăsească locul de încărcare.

De asemenea, mai menționează că această cerință nu se regăsește printre cerințele stației de încărcare prezentată în Studiul de Fezabilitate, ceea ce arată că achizitorul a încălcat dispozițiile HCL de aprobare a indicatorilor tehnico-economici.

Astfel, solicită eliminarea acestei cerințe .

4.9. În caietul de sarcini, în fișa tehnică nr. 2, se specifică:

„0 Parametri tehnici și funcționali:

1 Platforma operare/administrare stații:

1.1 Ofertantul va pune la dispoziție, platforma de operare/administrare a stațiilor prin care autoritatea contractantă se poate gestiona stațiile IOS și android, tip „white label” care se poate personaliza vizual cu însemnele și culorile orașului, pentru integrarea serviciului de încărcare a mașinilor electrice în conceptul de smart city”.

Cu toate acestea, în fișa tehnică nr. 1, stație de reîncărcare este specificat:

„1.36 Stațiile vor fi livrate cu posibilitatea de a instala o aplicație de management și plată, aplicație care va putea administra un număr nelimitat de stații ale beneficiarului;”

De asemenea, chiar la începutul caietului de sarcini, se menționează:

„În momentul actual Primăria Municipiului are un sistem de stații de încărcare vehicule electrice, compus din stațiile de încărcare mașini electrice, sistemul de comunicații, aplicațiile software de management, administrare și taxare. Ofertanților le revine sarcina să prezinte în propunerea tehnică stații de încărcare care pe de o parte sunt prevăzute cu protocoale de comunicație deschise – OCPP 1.6 J cât să și realizeze integrarea cu aplicațiile software existente având ca beneficiul pentru utilizatorii stațiilor faptul că vor vedea pe aceeași hartă toate stațiile aparținând municipiului, iar compania care asigură mentenanță sistemelor va putea administra din aceeași aplicație electronică toate stațiile.

Ofertanții vor trata într-un capitol distinct componente de integrare în sistemul existent cu minim următoarele:

- compatibilitate hardware între echipamentele oferite și cele existente;*
- modul de realizare a comunicației între sistemele de teren și cele existente;*
- descrierea soluției software oferite și modul de interconectare între soluția oferită și aplicațiile software existente, exemplu de bună practică pentru integrare similară deja realizată;”.*

Consideră că solicitarea este neclară și contradictorie. Deși se afirmă că, achizitorul deține deja o platformă software pentru management, plată, administrare și taxare, solicită ofertarea unei noi platforme de operare și administrare. Este esențial să se clarifice această cerință, deoarece stațiile de încărcare nu pot funcționa simultan cu mai multe platforme, ceea ce face cerința tehnic imposibilă și pune în pericol fiabilitatea și funcționalitatea sistemului.

Mai mult, cerința de integrare cu platforma existentă este imposibil de implementat fără documentația tehnică completă. Achiziția nu a furnizat specificații, detalii despre structura sau protocoalele de comunicare ale platformei actuale, codul sursă a programului, cerințe de intercomunicare. Fără aceste informații, ofertanții nu pot propune soluții tehnic viabile, ceea ce riscă să compromită întreaga integrare.

Simpla compatibilitate cu protocolul OCPP 1.6 J nu este suficientă. Pentru a respecta cerințele actuale, stațiile trebuie să includă funcționalități moderne precum:

- încărcarea inteligentă (Smart Charging): permite distribuția dinamică a energiei, optimizând consumul, reducând riscul de suprasarcini și costurile operaționale, contribuind la sustenabilitate;
- declanșarea de la distanță (Remote Trigger): asigură control de la distanță al proceselor de încărcare, facilitând intervenții rapide, gestionarea eficientă a problemelor și îmbunătățirea experienței utilizatorilor;
- rezervarea unui conector: permite utilizatorilor să blocheze un conector până la sosirea lor, reducând timpii de așteptare și crescând satisfacția, dar și utilizarea eficientă a infrastructurii.

Toate aceste funcționalități trebuie dovedite prin certificarea oficială OCA full, pentru OCPP 1.6, care garantează conformitatea cu standardele internaționale, interoperabilitatea și implementarea corectă a cerințelor tehnice.

Astfel, solicită ca această certificare să fie obligatorie pentru ofertanți.

Solicitarea 4.9.1. – solicită să se elimine fișa tehnică nr. 2, întrucât, atât timp cât achizitorul deține deja o platformă de operare/administrare nu există argumente pentru a se mai oferta încă o platformă.

Solicitarea 4.9.2. - solicită să se decidă ca, compatibilitatea dintre stațiile oferite și orice platformă software să se facă doar prin certificarea full pentru OCPP 1.6.

Solicitarea 4.9.3. - solicită să se înlocuiască cerințele subiective de compatibilitate între stațiile de încărcare și aplicația primăriei, în lipsa unor detalii tehnice de inter-operabilitate software.

4.10. În Studiul de fezabilitate, se solicită:

„Pe lângă de reîncărcare va fi montată o cutie de alimentare, monitorizare, întreținere, mentenanță și gestiune alimentare cu energie prin software.

Având în vedere că programul de finanțare a stațiilor de încărcare a vehiculelor electrice are ca scop reducerea emisiilor de CO₂, un element important pentru autoritățile locale îl reprezintă posibilitatea de gestionare a consumului de energie electrică. Acesta presupune negocierea unui contract de achiziție energie electrică bazat pe un istoric de consum oferit de acest sistem. Permite monitorizarea în timp real a parametrilor de consum pentru stațiile de reîncărcare, care poate fi evidențiată astfel:

Locația stațiilor de reîncărcare

Studiu de fezabilitate:

-starea lor

-libere sau utilizate

-puterea transferată pentru fiecare încărcare

-măsurarea parametrilor e calitate pentru energie electrică (factor de putere, nivel tensiune, curent și putere)

-transmisia prin GSM a datelor și salvarea lor în cazul rețeaua nu funcționează.”

Se solicită, în mod nejustificat, includerea caracteristicilor tehnice ale unui contor de energie electrică inteligent (Smart Meter). Subliniază că acest tip de echipament aparține exclusiv instalației de racordare, iar furnizarea și montarea acestuia intră în responsabilitatea operatorului rețelei de distribuție a energiei electrice, nu a ofertantului.

Mai mult, acest dispozitiv nu este necesar pentru funcționarea stațiilor de încărcare, iar includerea sa în sarcina ofertantului depășește cadrul logic și tehnic al procedurii. Obiectul principal al acestei achiziții îl reprezintă stațiile de încărcare și operațiunile aferente montajului și punerii în funcțiune, nu rezolvarea problemelor legate de racordare sau instalația de contorizare.

Prin urmare, solicitarea este complet nejustificată, generând confuzie și încărcând artificial sarcina ofertanților, în contradicție cu rolul clar stabilit în procedură.

Astfel, solicită eliminarea acestei cerințe din Studiul de Fezabilitate și confirmarea că furnizarea și montarea acestui dispozitiv va reveni în sarcina operatorului rețelei de distribuție a energiei electrice la care urmează a fi racordate stațiile.

5. Cerința de elaborare a ofertei tehnice, în ceea ce privește PROGRAMUL DE EXECUTIE, consideră că este restrictivă, deoarece, contractul presupune ca și obiect: proiectare și asistență tehnică, elaborare DTAC și PTH.

Ba mai mult, la documentația de atribuire, achizitoarea atașează doar Studiul de fezabilitate.

La pagina 4 a caietului de sarcini, achizitoarea indică ca ofertantul câștigător trebuie să elaboreze Proiectul TENHIC:

„Faza 1 cuprinde:

-Elaborare proiect tehnic cu detalii de execuție și verificare tehnică a proiectului pentru montarea a 15 stații de reîncărcare vehicule electrice;

-Elaborare proiecte tehnice cu detalii de execuție și verificarea tehnică a proiectelor pentru 15 bransamente electrice în LES aferente celor 15 stații de reîncărcare vehicule electrice.”

Astfel, invocă prevederile HG nr. 907/2016, unde Proiectul tehnic conține DEVIZELE DE LUCRĂRI și OBIECTELE DE LUCRĂRI și consideră că cerința este restrictivă și nelegală, deoarece:

1. Nu se poate elabora un program de execuție „la nivel de categorie de lucrări (deviz)”, în condițiile în care categoriile de lucrări/deviz sunt rezultatul viitorului proiect tehnic. De altfel, la nivelul Studiului de fezabilitate nu sunt prezentate categoriile de lucrări și nici devizele (nici nu ar putea, de aceea este proiectare + execuție);

2. În lipsa unui proiect tehnic PT (ce urmează să facă obiectul viitorului contract adjudecat) nu se cunosc „lucrările permanente și temporare ce urmează să fie executate; activitățile de interfațare cu lucrările existente și operarea acestora”. De altfel, la nivelul studiului de fezabilitate nu se regăsesc indicate nici lucrările existente și nici lucrările vizate a fi temporare și nici cele permanente (nici nu ar putea fi regăsite, deoarece ele fac obiectul viitorului PT rezultat în urma executării contractului supus licitației).

Astfel, solicită modificarea cerinței după cum urmează:

c) programul de execuție pe luni calendaristice, care să cuprindă detalierea obiectelor și care să ilustreze ordinea și derularea în timp a activităților pe care ofertantul propune să le îndeplinească conform caietului de sarcini.

Pe cale de consecință, solicită admiterea contestației, depunând în acest sens înscrisuri.

....., prin adresa nr. 145451/12.12.2024, înregistrată la Consiliu cu nr. 80235/12.12.2024, precizează că nu i-a fost comunicată contestația.

Consiliul, prin adresa nr. 80268/4268/C11/12.12.2024, a solicitat contestatoarei prezentarea dovezii constituirii legale a cauțiunii, în sensul art. 61¹ din Legea nr. 101/2016, iar contestatoarea a răspuns prin adresa înregistrată sub nr. 80439/13.12.2024.

Consiliul, prin adresa nr. 81995/4268/C11/19.12.2024, a solicitat autorității contractante să transmită punctul de vedere și copia dosarului achiziției, integral.

....., prin adresa nr. 150015/20.12.2024, înregistrată la Consiliu sub nr. 82330/23.12.2024, a formulat un punct de vedere raportat la contestația depusă de SRL.

În punctul de vedere aceasta precizează că, prin contestația depusă se solicită obligarea sa la adoptarea unor măsuri de remediere corespunzătoare, prin eliminarea cerințelor tehnice excesive și discriminatorii, respectiv modificarea lor, iar în situația în care acest lucru nu este posibil, să se dispună anularea întregii proceduri.

Achizitoarea solicită respingerea acesteia ca neîntemeiată, deoarece, prin majoritatea cerințelor susținute, aceasta se bazează pe o analiză superficială a documentației de atribuire, urmărind însă ca scop final prelungirea termenului de depunere a ofertei prin suspendarea procedurii de atribuire până la soluționarea contestației.

Potrivit art. 160 alin. 91) din Legea 98/2016, în calitate de autoritate contractantă, ar fi răspuns fără probleme în termenul prevăzut în documentația de atribuire.

Consideră că modul în care potențialul ofertant utilizează dreptul de a contesta are un caracter abuziv și duce la înregistrarea de pierderi.

Astfel, prezintă punctual măsurile de remediere și motivele pentru care documentația de atribuire nu impune cerințe restrictive sau nelegale:

*„1. Realizarea restrictivă a specificațiilor tehnice minimale după un anumit producător favorizat
În caietul de sarcini, în fișa tehnică nr. 1 se solicită: „Stațiile se vor putea integra în sisteme ulterioare de încărcare de 100 KW”.*

Este de acord cu propunerea ofertantului, deci elimină cerința.

*„2. Restrictivitatea cerinței privind integrarea unui sistem de baterii în cadrul stației
În fișa tehnică nr. 1, anexată la caietul de sarcini, se solicită: „Stațiile vor fi echipate cu un sistem integrat de stocare energie în baterii (3,6 KWh înmagazinare cu putere de 14 KW) inclus în carcasa stației”.*

Aceeași cerință o găsim și în specificațiile tehnice propuse în Studiul de fezabilitate.”

Este de acord cu propunerea ofertantului, deci elimină cerința.

3. „În caietul de sarcini se solicita garanție minimă 60 luni. Perioada de garanție minimă solicitată pentru întregul sistem este de 60 luni și este valabilă de la data punerii în funcțiune a sistemului”.

Autoritatea contractantă precizează că modifică garanția minimă solicitată, în conformitate cu bunele practici din domeniul echipamentelor similare la 36 de luni, iar perioada de garanție maximă la 60 luni. Sub termenul de 36 de luni calendaristice ofertele vor fi considerate neconforme, iar peste termenul de 60 de luni calendaristice acestea nu vor fi punctate suplimentar

„4.1 Fișa tehnică nr. 1 anexată în caietul de sarcini și specificațiile stației din studiul de fezabilitate prezintă unele specificații diferite și contradictorii:

De exemplu: în studiul de fezabilitate se solicita următoarele caracteristici, care nu se regăsesc în fișa tehnică nr. 1: „Contor individual pentru fiecare priză:

- Tip 1/Tip 2 pentru AC*
- CHA de MO (model 2016)*
- CCS – Combo 2;”*

Conectorii pentru AC de Tip 1 nu sunt folosiți în Europa, dar conform cerinței dumneavoastră pot fi oferați în alternativa cu Type 2. Atragem atenția că o astfel de opțiune ar duce la imposibilitatea folosirii conectorilor AC pentru încărcarea majorității vehiculelor din Europa.”

Este de acord cu propunerea ofertantului și elimină cerința de utilizare priza (socket) tip 1. Stațiile vor echipate cu priza (socket) Tip 2 (Type 2).

„De asemenea, în caietul de sarcini, în fișa tehnică nr. 1, se solicita următoarele caracteristici, care nu se regăsesc în studiul de fezabilitate, ce nu au făcut obiectul aprobării HCL a indicatorilor economici și care nu a făcut obiectul avizării finanțatorului.

1.4 Dimensiuni maxime 1900x60x950

1.11 Curent de alimentare maxim admis: 87A

1.12 Tensiune de alimentare maximă admisă: 400V

1.13 Curent de ieșire maxim admis DC: 120A

1.14 Tensiune de alimentare maxim admisă DC: 500V

1.15 Curent de ieșire maxim admis AC: 63A

Stațiile vor fi echipate cu senzor încorporat care detectează un vehicul staționat/parcat care nu încarcă.”

Este de acord cu propunerea ofertantului și elimină cerința.

„4.2. În caietul de sarcini, în fișa tehnică nr. 1 se solicită:

1.3 Grad de protecție min IP 54

1.5 Rezistență antivandal IK 10”

Precizează că păstrează gradele minime de protecție solicitate, grad de protecție min IP54 și rezistența antivandal IK10, însă acestea trebuie văzute ca niște cerințe minime. Așadar, sunt acceptate produse, așa cum propune ofertantul cu grad de protecție IP55 și rezistența antivandal IK10.

„4.3 În fișa tehnică nr. 1 , atașată la caietul de sarcini, se solicită: „1.9 Echipată cu priză 220V – curent alternativ”.

Este de acord cu propunerea ofertantului și elimină cerința.

4.4. În fișa tehnică nr. 1, anexată la caietul de sarcini se solicită:

1.11 Curent de alimentare maxim admis: 87A

1.12 Tensiune de alimentare maxim admisă: 400 V

1.13 Curent de ieșire maxim admis DC: 120A

1.14 Tensiune de alimentare maxim admisă DC: 500V

1.16 Tensiune de alimentare maxim admisă DC: 400 V”

4.4.1. Conform legislației din România, în baza Ordinului ANRE nr. 39/2016, tensiunea nominală pentru alimentarea trifazată este de 400 V AC, cu o toleranță de $\pm 10\%$, iar frecvența nominală este stabilită la 50 Hz. Specificațiile stației de încărcare trebuie să respecte aceste valori pentru a fi conforme cu cerințele tehnice și normative aplicabile pe teritoriul României.

Impunerea unei valori fixe de 400 V este contrarea realității Sistemului Electric Național și restrictivă.

Solicităm înlocuirea, atât în fișa tehnică nr.1 anexată la caietul de sarcini cât și în cerințele tehnice solicitate în Studiu de fezabilitate, cerința: „Tensiune de alimentare maxim admisă: 400 V” cu „Tensiune de alimentare: 400V AC $\pm 10\%$ ”.

Este de acord cu propunerea ofertantului și acceptă stații de încărcare cu tensiunea de alimentare: 400V AC $\pm 10\%$.

„Întrebare nr.4.4.2:

4.4.2. În urma analizării specificațiilor tehnice prezentate, trebuie să subliniem cu fermitate că atingerea unei puteri nominale de 50 kW în curent continuu este imposibilă în condițiile specificate. Conform calculelor, la o tensiune de ieșire de 400 V și un curent maxim admis de 120 A, puterea de ieșire DC ajunge la doar 48 kW, ceea ce este sub cerința minimă impusă. Trebuie luat în considerare și faptul că unele vehicule se încarcă la o tensiune mai mică de 400 V.”

Precizează că se modifică cerința în urma analizei propunerii ofertantului astfel:

„Tensiunea de ieșire DC 200 V ~ 1000V;

Curentul de ieșire maxim admis DC min 125 A;

Curentul de alimentare a stației maxim admis va fi în concordanță cu puterea totală a stației;

Tensiunea de alimentare maximă admisă DC 400 V.”

„4.5. În fișa tehnică nr. 1 anexată la caietul de sarcini se specifică un display TFT minim 7 inch

„1.26 Echipată cu display TFT – touch screen antivandal minim 7 ””

dar în specificațiile din Studiul de fezabilitate nu este specificată dimensiunea display-ului.

„Echipată cu display TFT – touch scrren anti vandal”

De asemenea este necesar pentru o ofertare corectă să se precizeze și gradul de certificare IK, solicitat pentru ecran.

Solicităm să se indice ferm că stațiile vor fi echipate cu un display de minim 7 inch, certificat IK10, dovedit prin raport de testare.”

Este de acord cu propunerea ofertantului, se solicită ca stațiile să fie echipate cu display minim de 7 inch, antivandal, cu grad de protecție IK08. Acestea sunt caracteristici minime, așadar sunt acceptate produse ca cele propuse de ofertant cu grad de protecție superior, IK10.

„În fișa tehnică nr. 1 anexată la caietul de sarcini se specifică: „1.22 Temperatura de operare: 30°C - +50°C””,

Precizează că menține cerința minimă legată de temperatura de operare, însă, la fel ca la toate cerințele, aceste sunt caracteristici minime. Așadar sunt acceptate produse care funcționează într-o plajă mai mare de temperatură, inclus fiind cele declarate de producător a funcționa până la 70 gr. Celsius.

„4.7. Observăm ambiguități în stabilirea protocolului de comunicare OCPP. În caietul de sarcini se menționează la:

pag. 1: „1.27 Comunicație: Wifi, GPRS minim 3G și Ethernet/OCPP”;

pag. 3: „Stațiile de reîncărcare comunică prin protocol de tip OCPP – Open Charge Point Protocol – minim V 1,5”;

pag. 15, fișa tehnică nr. 1: „1.27 Comunicație: Wifi, GPRS minim 3 G și Ethernet/OCPP minim VI.5”;

pag. 16 , tot în fișa tehnică nr. 1: „Se va prezenta certificat de conformitate pentru sistemele de comunicație OCPP minim versiunea 1.5”.

De asemenea, în Studiu de fezabilitate se menționează de mai multe ori , atât protocolul OCPP 1.5, cât și 1.6:

Pag. 39: „Stațiile de reîncărcare comunică prin protocol tip OCPP – Open Charge Point Protocol – minim 1.5 și dispun de meniu în limba engleză și română”;

Pag. 56:”

Precizează că producătorul stației de încărcare va fi certificat OCA (Open Charge Alliance), denumirea producătorului și modelul stației se vor regăsi pe site-ul oficial www.openchargealliance.org la secțiunea „Producători certificați împreună cu tipurile de certificări dobândite.”

Se vor atașa certificatele de conformitate OCA tip „Fully Certified” pentru versiunea OCPP 1.6.

„4.8. În caietul de sarcini, în fișa tehnică nr. 1 se solicită: „Stațiile vor fi echipate cu senzor încorporat care detectează un vehicul staționat/parcat care nu încarcă”.

Este de acord cu propunerea ofertantului și elimină cerința.

„4.9. În caietul de sarcini, în fișa tehnică nr. 2, se specifică:

„0 Parametri tehnici și funcționali:

1 Platforma operare/administrare stații:

1.1 Ofertantul va pune la dispoziție, platforma de operare/administrare a stațiilor prin care autoritatea contractantă se poate gestiona stațiile IOS și android, tip „white label” care se poate personaliza vizual cu însemnele și culorile orașului, pentru integrarea serviciului de încărcare a mașinilor electrice în conceptul de smart city”.

Cu toate acestea, în fișa tehnică nr. 1, stație de reîncărcare este specificat: „1.36 Stațiile vor fi livrate cu posibilitatea de a instala o aplicație de management și plată, aplicație care va putea administra un număr nelimitat de stații ale beneficiarului;”

De asemenea, chiar la începutul caietului de sarcini, se menționează:

„În momentul actual Primăria Municipiului are un sistem de stații de încărcare vehicule electrice, compus din stațiile de încărcare mașini electrice, sistemul de comunicații, aplicațiile software de management, administrare și taxare. Ofertanților le revine sarcina să prezinte în propunerea tehnică stații de încărcare care pe de o parte sunt prevăzute cu protocoale de comunicație deschise – OCPP 1.6 J cât să și realizeze integrarea cu aplicațiile software existente având ca beneficiul pentru utilizatorii stațiilor faptul că vor vedea pe aceeași hartă toate stațiile aparținând municipiului, iar compania care asigură mentenanță sistemelor va putea administra din aceeași aplicație electronică toate stațiile.

Ofertanții vor trata într-un capitol distinct componente de integrare în sistemul existent cu minim următoarele:

-compatibilitate hardware între echipamentele oferite și cele existente;

-modul de realizare a comunicației între sistemele de teren și cele existente;

-descrierea soluției software oferite și modul de interconectare între soluția oferită și aplicațiile software existente, exemplu de bună practică pentru integrare similară deja realizată;”.

Susține că se păstrează cerința din caietul de sarcini cu privire la „Acces la aplicație informatică de management stații de încărcare”. Prin această procedură se dorește achiziția unor stații de încărcare, a sistemelor de comunicație aferente și a accesului la aplicațiile informatice de management și utilizare a lor, atât pentru o bună administrare a echipamentelor hardware, din perspectiva autorității contractante, dar și pentru a asigura un acces facil al utilizatorilor la funcțiile aparatelor ce se doresc a se achiziționa. Este la liberă alegere a furnizorului ce aplicație software alege, modul de conectare al ei, locul unde este instalată, atât timp cât îndeplinește cerințele minime.

Această aplicație de management va fi folosită de autoritatea contractantă, nu de posesorii de mașini electrice. Este utilizată pentru vizualizarea unor informații de interes pentru proprietarul stațiilor cum ar fi: poziția pe hartă, modul de lucru, energia consumată, numărul de utilizatori pe unitate de timp, etc.

Această aplicație trebuie să fie furnizată de fabricantul stațiilor, pentru a avea o comunicație integrată și un schimb de date între platforma software și stațiile de încărcare în sine perfect funcțional.

De asemenea, precizează că dorește să ofere cetățenilor posibilitatea de încărcare a mașinilor electrice de la stațiile achiziționate printr-o soluție de plată deja implementată. Așadar este vorba de o aplicație separată care se ocupă de utilizatori, cu funcții specifice celor care folosesc stația de încărcare (nu sunt același funcții cu cele ale proprietarului și administratorului stațiilor de încărcare). Pentru a funcționa împreună cu aceasta aplicație o primă condiție este existența compatibilității protocoalelor de comunicații, pe care le-a descris mai sus, ca fiind OCPP 1.6. Însă tot în cadrul propunerii tehnice trebuie ca să se asigure că, pe lângă capabilitatea tehnică a stației de a comunica prin protocol OCPP 1.6, ofertantul va implementa, fără costuri asociate, acțiunile de conectare efectivă la platforma terță de plată.

Așadar, nu se cere ca ofertantul să facă vreo dezvoltare a platformei existentei, nu este necesar să asigure nicio funcție a platformei existente, ci doar să descrie într-un capitol separat care sunt acțiunile făcute la nivelul stațiilor de încărcare furnizate de el pentru a asigura această integrare.

„4.10. În Studiul de fezabilitate, la pag. 59 se solicită: „Pe lângă de reîncărcare va fi montată o cutie de alimentare, monitorizare, întreținere, mentenanță și gestiune alimentare cu energie prin software.

Având în vedere că programul de finanțare a stațiilor de încărcare a vehiculelor electrice are ca scop reducerea emisiilor de CO₂, un element important pentru autoritățile locale îl reprezintă posibilitatea de gestionare a consumului de energie electrică. Acesta presupune negocierea unui contract de achiziție energie electrică bazat pe un istoric de consum oferit de acest sistem. Permite monitorizarea în timp real a parametrilor de consum pentru stațiile de reîncărcare, care poate fi evidențiată astfel:

Locația stațiilor de reîncărcare

Studiu de fezabilitate:

-starea lor

-libere sau utilizate

-puterea transferată pentru fiecare încărcare

-măsurarea parametrilor e calitate pentru energie electrică (factor de putere, nivel tensiune, curent și putere)

-transmisia prin GSM a datelor și salvarea lor în cazul rețeaua nu funcționează.”

Este de acord cu propunerea ofertantului și elimină cerința.

„5. Restrictivitatea cerinței e elaborare a ofertei tehnice - în ceea ce privește PROGRAMUL DE EXECUȚIE

Așa cum se poate vedea, contractul presupune ca și obiect: proiectare și asistență tehnică, elaborare DTAC și PTH.

Ba mai mult, la documentația de atribuire, achizițoarea atașează doar Studiul de fezabilitate.

La pagina 4 a caietului de sarcini, achizițoarea indică ca ofertantul câștigător trebuie să elaboreze Proiectul TENHIC: „Faza 1 cuprinde:

-Elaborare proiect tehnic cu detalii de execuție și verificare tehnică a proiectului pentru montarea a 15 stații de reîncărcare vehicule electrice;

-Elaborare proiecte tehnice cu detalii de execuție și verificarea tehnică a proiectelor pentru 15 bransamente electrice în LES aferente celor 15 stații de reîncărcare vehicule electrice.””

Este de acord cu propunerea ofertantului, Programul de Execuție se va transmite împreună cu proiectul tehnic.

Referitor la cele expuse mai sus, având în vedere că toate cerințele considerate de contestatoare ca fiind restrictive și nelegale sunt de natură tehnică, fiind cuprinse la nivelul Studiului de Fezabilitate aprobat de Consiliul Local și care este parte integrantă a documentației de atribuire, ... consideră că ar fi fost mai oportun folosirea celui mai simplu instrument, și anume, transmiterea răspunsului consolidat la solicitări de clarificări în termenul legal, în conformitate cu prevederile art. 160 alin. (1) din Legea 98/2016, iar în cazul în care autoritatea contractantă nu s-ar fi conformat solicitării, să înainteze o contestație către Consiliul Național de Soluționare a Contestațiilor.

În acest sens, consideră contestația înaintată o încercare de tergiversare artificială a procedurii de atribuire, mai ales că documentația de atribuire a fost întocmită cu respectarea prevederilor normelor aplicabile în materie pentru toate cerințele prezentate în prezenta contestație.

Astfel, solicită respingerea contestației ca fiind nefondată, având în vedere că autoritatea contractantă a acceptat și a dispus măsuri de clarificare și remediere cu privire la unele din cerințele solicitate de către operatorul economic.

....., prin adresa nr. 15218/31.12.2024, înregistrată la Consiliu cu nr. 1312/13.01.2025, a transmis documentele cuprinse în dosarul achiziției publice.

..... SRL prin adresa nr. 966/20.01.2025, înregistrată la Consiliu cu nr. 3504/21.01.2025, a transmis punct de vedere cu privire la măsurile de remediere luate de autoritatea contractantă menționând că își retrace solicitarea de la pct. 1, respectiv că, în legătură cu pct. 2 unde autoritatea contractantă a fost de acord cu propunerea sa, își retrace solicitare, iar unde nu a răspuns favorabil cum ar fi pct. 4.2, pct. 4.42, pct. 4.6, pct. 4.9, își menține punctul de vedere din contestație.

..... SRL a constituit cauțiunea în sumă de 50.420,17 lei, conform art. 611 alin. (1) din Legea nr. 101/2016, fiind depusă la

dosar recipisa de consemnare nr. 210849208/1, eliberată de CEC BANK SA, Sucursala, la data de 11.12.2024, fiind transmisă, în original, prin adresa înregistrată la Consiliu cu nr. 81644/18.12.2024.

Din analiza susținerilor părților și a documentelor existente la dosarul cauzelor conexate, Consiliul reține cele ce urmează:

..... a organizat o licitație deschisă, în vederea atribuirii contractului de Furnizarea a 15 stații de reîncărcare pentru vehicule electrice inclusiv serviciu de elaborare Proiect tehnic și detalii de execuție cu verificarea tehnică a proiectului, asistență tehnică din partea proiectantului, montarea echipamentelor și branșarea la rețeaua de energie electrică, ..., prin publicarea în SEAP a anunțului de participare nr. CN1075747/27.11.2024. Valoarea estimată a contractului de furnizare este de 2.521.008,40 lei, fără TVA, iar criteriul de atribuire aplicat este „cel mai bun raport calitate-preț”.

Împotriva documentației de atribuire, ... SRL a înaintat Consiliului contestația în analiză, solicitând în principal, ... în sensul eliminării cerințelor restrictive care limitează în mod nelegal concurența și obligarea achizitorului la corectarea erorilor din cadrul documentației de atribuire, obligarea autorității contractante la decalarea termenului de depunere a ofertelor și la continuarea procedurii în conformitate cu prevederile legale în vigoare aplicabile în materia achizițiilor publice, precum și cu respectarea principiilor consacrate de art. 2 al Legii nr. 98/2016, iar în subsidiar, în situația în care se va constata faptul că nu mai pot fi adoptate măsuri de remediere, anularea procedurii.

Analizând contestația, Consiliul reține că autoarea acesteia este nemulțumită de prevederile documentației de atribuire pusă la dispoziție de autoritatea contractantă, considerând că a fost nelegal întocmită.

Or, în ceea ce privește conținutul documentației de atribuire pusă la dispoziție operatorilor economici de către autoritatea contractantă, inclusiv clarificările aduse acesteia, dată fiind natura litigiului, actele atacate și solicitările adresate Consiliului cu privire la ele, acesta reține necesitatea examinării contestației primite prin raportare la următoarele dispoziții ale legislației privind achizițiile publice:

- art. 20 alin. (2) și (10) din HG nr. 395/2016:

“(2) Documentația de atribuire conține orice cerință, criteriu, regulă și alte informații necesare pentru a asigura ofertantului/candidatului o informare completă, corectă și explicită cu privire la modul de aplicare a procedurii de atribuire.

(10) Caietul de sarcini conține, în mod obligatoriu, specificații tehnice care reprezintă cerințe, prescripții, caracteristici de natură tehnică ce permit fiecărui produs, serviciu sau lucrare să fie descris, în mod obiectiv, astfel încât să corespundă necesității autorității contractante.”

- din Legea nr. 98/2016:

- art. 154 alin. (1):

“Autoritatea contractantă are obligația de a elabora documentația de atribuire care conține toate informațiile necesare pentru a asigura operatorilor economici o informare completă, corectă și precisă cu privire la cerințele achiziției, obiectul contractului și modul de desfășurare a procedurii de atribuire.”

- art. 155 alin. (1) și (6):

“(1) Specificațiile tehnice sunt stabilite prin documentația de atribuire și definesc caracteristicile solicitate privind lucrarea, serviciul sau produsele care fac obiectul achiziției.

(6) *Specificațiile tehnice trebuie să permită tuturor operatorilor economici accesul egal la procedura de atribuire și nu trebuie să aibă ca efect introducerea unor obstacole nejustificate față de asigurarea unei concurențe efective între operatorii economici.*

- art. 160 alin. (1) și (2):

1) *Orice operator economic interesat are dreptul de a solicita clarificări sau informații suplimentare în legătură cu documentația de atribuire, cu respectarea termenului limită stabilit de autoritatea contractantă în anunțul de participare/simplificat/de concurs.*

(2) *Autoritatea contractantă stabilește prin anunțul de participare/simplificat/de concurs unul sau două termene-limită în care va răspunde în mod clar și complet tuturor solicitărilor de clarificare/informațiilor suplimentare, conform prevederilor normelor metodologice la prezenta lege.*"

Așadar, regula o reprezintă situația în care necesitatea sau oportunitatea achiziționării la un anumit nivel de performanță, precum și caracteristicile tehnice impuse, sunt stabilite de fiecare autoritate contractantă în parte, în funcție de necesitățile obiective și prioritățile comunicate de compartimentele din cadrul autorității contractante [art. 2 alin. (3) lit. b) și art. 12 alin. (3) lit. a) din HG nr. 395/2016].

Singura limitare a acestui drept al autorității contractante este determinată de introducerea unor obstacole nejustificate față de asigurarea unei concurențe efective între operatorii economici, în sfera unei astfel de posibilități aflându-se și situația impunerii de către autoritate a unor specificații și condiții care nu au legătură cu nevoia sa de achiziție.

În consecință, pentru a cenzura prevederile documentației de atribuire stabilite de autoritatea contractantă, așa cum solicită petenta în prezenta cauză, este necesară stabilirea existenței, prin ele, a unor condiții restrictive, nejustificate și nelegale ce pot împiedica o concurență efectivă între operatorii economici.

Prin urmare, contestatoarea, în susținerea demersului său la Consiliu, are obligația de a proba caracterul restrictiv al cerințelor criticate, prin prezentarea unor mijloace de probă pertinente și concludente, fiind pe deplin aplicabile în acest caz prevederile art. 249 din Codul de procedură civilă, potrivit cărora *„cel care face o susținere în cursul procesului trebuie să o dovedească, în afară de cazurile anume prevăzute de lege”*.

Raționamentul se circumscrie faptului că nu se regăsesc în legislația achizițiilor publice prevederi care să permită operatorilor economici să ceară și, cu atât mai mult, să oblige autoritatea contractantă să modifice documentația de atribuire după cum solicită fiecare operator economic care apreciază că este necorespunzător întocmită.

Astfel fiind, autoritatea contractantă nu are vreo obligație legală de a modifica documentația de atribuire după voința operatorului economic care a formulat contestație, iar Consiliul nu o poate obliga la o astfel de conduită, decât în măsura în care se face dovada încălcării reale și obiective a dispozițiilor legale ce împiedică restrângerea nejustificată a concurenței.

Acestei obligații a contestatorului, de a face proba afirmațiilor sale, îi corespunde obligația autorității contractante de a proba și justifica că includerea anumitor cerințe este realizată cu respectarea prevederilor

legale, astfel încât să asigure realizarea necesității sale, orice abatere de la acest scop putând fi censurată.

În consecință, în evaluarea temeiniciei cererilor adresate Consiliului, acesta va avea în vedere faptul că ele trebuie justificate și probate obiectiv, cu dovada fermă a caracterului restrictiv, simpla pretindere a necesității modificării lor și simpla afirmație că restricționează concurența nefiind suficiente pentru a conchide asupra nelegalității actului atacat. În egală măsură, în stabilirea legalității actului atacat al autorității contractante va fi avută în vedere și proba pe care achizițarea o realizează cu privire la legătura obiectivă de cauzalitate și dependența dintre prevederile documentației de atribuire astfel cum au fost acestea clarificate și nevoia sa de achiziție.

Trecând la analiza criticilor formulate de contestatoare, Consiliul reține că, prin punctul de vedere la contestație, autoritatea contractantă a achiesat la o parte din solicitările SRL, fiind de acord cu remedierea caietului de sarcini în sensul solicitat de aceasta, în ceea ce privește criticile de la pct. 1, 2, 3, 4.1, 4.3, 4.4.1, 4.4.2 (parțial), 4.5, 4.7, 4.8, 4.10 și 5 din contestație.

Având în vedere că aceste măsuri de remediere au fost publicate în SEAP de autoritatea contractantă la data de 17.01.2025, iar autoarea contestației a menționat expres că își retrage solicitările exprimate la aceste puncte din contestației, Consiliul ia act de renunțarea petentei la acestea.

Trecând la analiza celorlalte critici formulate de contestatoare referitor la care aceasta a afirmat că și le menține, Consiliul reține următoarele:

În ceea ce privește pct. 4.2 din contestație, rezultă că autoarea contestației este nemulțumită de solicitarea prin caietul de sarcini ca echipamentele ofertate să aibă protecție antivandal IK10, fără a solicita un nivel adecvat de protecție împotriva factorilor externi, precum IP55 și fără a solicita certificarea IK10 pentru display, care reprezintă componenta cea mai vulnerabilă. Astfel fiind, solicită modificarea cerinței, în sensul că: gradul de protecție să fie min IP55, iar rezistența antivandal carcasă și display să fie min IK10, dovedite prin rapoarte de testare.

Prin punctul său de vedere, autoritatea contractantă menționează că se păstrează gradele minime de protecție solicitate, grad de protecție min IP54 și rezistență antivandal IK10, care reprezintă cerințe minime, cu precizarea că sunt acceptate produse, așa cum propune contestatoarea cu grad de protecție IP55 și rezistență antivandal IK10.

Verificând cerințele caietului de sarcini, Consiliul reține că autoritatea contractantă a stabilit în legătură cu stația de încărcare următoarele:

«Parametrii tehnici și funcționali

Stație de încărcare

1.3 Grad de protecție min IP54

1.5 Rezistență antivandal IK10

1.26 Echipată cu display TFT – touch screen antivandal minim 7”».

După cum rezultă din specificațiile tehnice regăsite în caietul de sarcini, autoritatea contractantă a stabilit pentru întreaga stație de încărcat faptul că rezistența antivandal trebuie să fie IK10, iar pentru display minim 7.

Conform remedierilor postate de achizitoare în SEAP, achizitoarea precizează că:

„Se păstrează gradele minime solicitate, grad de protecție min IP54 și rezistența antivandal IK10, însă acestea trebuie vazute ca niste cerinte minime. Asadar, sunt acceptate produse, așa cum propune ofertantul cu grad de protecție IP 55 si rezistență antivandal IK10”.

Astfel fiind, raporta la modul de formulare a solicitării de către autoarea contestației Consiliul constată că autoritatea contractantă, chiar dacă nu a specificat expres că se elimină/păstrează cerința privind rezistența pentru display existentă în caietul de sarcini, din modul de formulare a măsurii de remediere rezultă că întreg produsul ofertat trebuie să aibă o rezistență antivandal IK10, fără excepții de la această regulă, ofertanții având obligația de a dovedi că produsul (stația de încărcare), în ansamblul ei, are o rezistență antivandal cel puțin IK10.

De asemenea, prin clarificările aduse urmare a formulării contestației achizitoarea a specificat că acest grad de rezistență este unul minimal.

În consecință, sunt de respins solicitările contestatoarei în această privință, ca rămase fără obiect.

Cu toate acestea, așa cum a indicat și petenta, Consiliul observă că, din formularea cerinței lipsesc informații legate de modul în care se atestă îndeplinirea acesteia, a documentelor ce trebuie depuse în acest sens și a condițiilor legate de emitentul unor astfel de documente.

Prin urmare, pentru ca îndeplinirea cerinței să nu fie doar una declarativă, și pentru a se evita lipsa de efect a impunerii ei, este necesar ca autoritatea contractantă să solicite prezentarea de rapoarte de testare care să ateste că produsul ofertat are o rezistență antivandal de minim 10.

Cât privește faptul că s-a impus prin documentația de atribuire un grad de protecție minim IP54, Consiliul constată că solicitarea de modificare a acestei valori la minim IP55, nu este justificată de existența unei eventuale limitări a participării contestatoarei la procedura de față, ci de presupuneri, neînsoțite de argumente și justificări concrete care să ateste faptul că îi este restricționată participarea la procedura de atribuire. Dimpotrivă, solicitarea sa de modificare a respectivei cerințe de la minim IP54 la minim IP 55 este de natură a impune limitări care ar putea determina restricționarea participării la procedura de atribuire.

Așa cum rezultă din formularea cerinței și cum susține, de altfel, și achizitoarea, nimic nu oprește petenta în a oferta echipamente care au un grad de protecție IP55.

Astfel fiind, în lipsa unor argumente care să ateste nelegalitatea cerinței privind gradul de protecție ori imposibilitatea participării sale la procedura de față, Consiliul constată caracterul nefondat al solicitării contestatoarei în această privință.

În ceea ce privește următorul set de critici, Consiliul observă că se referă la specificațiile tehnice ale stației de încărcare de la pct. 4.4.2 din contestație, referitoare la puterea nominală solicitată pentru această stație.

Astfel, autoarea contestației solicită înlocuire cerințelor stabilite în caietul de sarcini astfel:

- „Tensiune de alimentare maxim admisă: DC: 500 V” cu: „Tensiune de ieșire DC : (200V ~ 1000VDC)” ;
- „Curent de ieșire maxim admis DC: min 120A” cu „Curent de ieșire maxim admis DC: min 125A”;
- „Curent de alimentare stație maxim admis: 87 A” cu „Curent de alimentare stație maxim admis: în concordanță cu puterea totală a stației”, respectiv eliminarea cerinței: „Tensiune de alimentare maxim admisă DC: 400 V”.

În legătură cu aceste solicitări, prin punctul de vedere la contestație și, ulterior prin măsurile de remediere luate de autoritatea contractantă în urma acesteia, se precizează că:

„Se modifică cerința în urma analizei propunerii ofertantului astfel:

Tensiune de ieșire DC 200 ~ 1000 V;

Curentul de ieșire maxim admis DC minim 125 A;

Curentul de alimentare a stației maxim admis va fi în concordanță cu puterea totală a stației;

Tensiune de alimentare maximă admisă DC 400V.”

Analizând solicitările și modificările aduse de autoritatea contractantă, Consiliul observă că, în discuție sunt următoarele specificații din cadrul caietului de sarcini stabilite pentru stația de încărcare:

„1.11 Curent de alimentare maxim admis: 87A;

1.12 Tensiune de alimentare maximă admisă: 400V

1.13 Curent de ieșire maxim admis DC: 120A;

1.14 Tensiune de alimentare maxim admisă DC:500V

1.15 Curent de ieșire maxim admis AC:63A;

1.16 Tensiune de alimentare maxim admisă DC:400V”.

Din analiza acestor informații rezultă că modificările aduse de autoritatea contractantă sunt conform solicitărilor autoarei contestației, mai puțin în ceea ce privește tensiunea de alimentare maxim admisă (DC:400V), achizițoarea menținând valoarea existentă în caietul de sarcini.

De altfel, din modul în care a formulat contestația punctul de vedere legat de remediile luate de autoritatea contractantă la data de 17.01.2025, rezultă că aceasta a renunțat la solicitările sale în această privință, mai puțin la cele legate de tensiunea de alimentare maxim admisă de DC:400V.

Or, în această privință, Consiliul reține că autoritatea contractantă face trimitere la acceptarea propunerii ofertantului, fără însă a face vreo referire sau a prezenta o justificare legată de existența cerinței privind tensiunea de alimentare maxim admisă DC:400V.

Astfel, se constată că, deși, aparent, autoritatea contractantă achiesează la solicitările contestației legate de specificațiile tehnice care conduc la achiziționarea de stații de încărcare de 50 kW, prin remediile aduse, nu răspunde complet solicitării adresate și nici nu prezintă, raportat la celelalte specificații anterior citate, vreo justificare legată de nevoia sa obiectivă în a impune o tensiune de alimentare maxim admisă DC:400V.

În aceste condiții, Consiliul reținând că lipsește orice justificare din partea achizițoarei legată de existența unei astfel de cerințe și luând în considerare celelalte specificații stabilite de achizițoare, constată

necesitatea eliminării ei. Prin urmare , autoritatea contractantă va trebui să procedeze la eliminarea cerinței:

"1.16 Tensiune de alimentare maxim admisă DC:400V".

În ceea ce privește următorul set de critici, Consiliul observă că se referă la specificațiile tehnice ale stației de încărcare de la pct. 4.6 din contestație, referitoare la temperatura de operare a stației de încărcare.

În această privință autoarea contestației consideră că se impune modificarea cerinței privind temperatura de operare de la $-30^{\circ}\text{C} \sim +50^{\circ}\text{C}$ în $-35^{\circ}\text{C} \sim +70^{\circ}\text{C}$, motivat de faptul că temperatura în interiorul stației este semnificativ mai mare.

În replică, autoritatea contractantă, menționează că se menține cerința deoarece în discuție sunt caracteristici minimale, astfel că sunt acceptate produse care funcționează, inclusiv cele declarate de producător a funcționa până la 70°C .

Analizând susținerile contestatoarei, Consiliul constată că sunt aduse argumente legate de temperatura interioară a stației de încărcare în condiții de expunere la soare.

Astfel, se constată că sunt aduse argumente legate de limita maximă a intervalului considerat acceptabil de către autoritatea contractantă, fără a fi aduse argumente legate și de limita minimă impusă de achizitoare.

Pe de altă parte, prin clarificări, autoritatea contractantă precizează că cerința sa este una minimală, limitele impuse fiind respectate de cele propuse de contestatoare.

Consiliul constată că modul în care a înțeles achizitoarea să formuleze cerința în cadrul caietului de sarcini (*"Temperatura de operare $-30^{\circ}\text{C} \sim +50^{\circ}\text{C}$ "*) nu susține cele precizate de autoritatea contractantă privind faptul că un echipament care are o temperatură de lucru de $-35^{\circ}\text{C} \sim +70^{\circ}\text{C}$ ar îndeplini cerința.

Însă, având în vedere că autoritatea contractantă a publicat în SEAP că este acceptat orice produs a cărui funcționare este posibilă într-o plajă diferită, la valori mai mici/mari decât cele impuse, inclusiv la $+70^{\circ}\text{C}$, rezultă că nicio ofertă nu ar putea fi respinsă pentru că s-a oferat un produs a cărui temperatură de operare declarată de producător are limite mai mari (sub - 30°C și peste 50°C).

Cum singura în măsură să-și stabilească nevoia sa obiectivă din această perspectivă este autoritatea contractantă, și au fost făcute clarificări legate de limitele stabilite, considerate acceptabile din prisma temperaturii de funcționarea a stației de încărcare ofertată, astfel încât să fie înlăturată o eventuală interpretare neclară a acestei cerințe, Consiliul consideră că nu se impune lărgirea intervalului precizat în caietul de sarcini.

În aceste condiții, nefiind aduse argumente suplimentare ulterior punctului de vedere la contestație formulat de achizitoare ce s-a materializat într-o clarificare la documentație de atribuire, postată în SEAP, Consiliul consideră că nu se impune modificarea cerinței criticate în sensul

solicitat de petentă, astfel că va respinge solicitarea acesteia în legătură cu specificația tehnică criticată.

Un ultim set de critici supus analizei Consiliului se constată a fi în legătură cu specificațiile tehnice existente în caietul de sarcini, criticate la pct. 4.9 din contestație, referitor la platforma de operare/administrare stații necesar a pusă la dispoziție de ofertanți.

Astfel, autoarea contestației consideră solicitarea achizitoare neclară și contradictorie, deoarece, deși afirmă achizitoare că deține deja o platformă software pentru management, plată, administrare și taxare, solicită ofertarea unei noi platforme de operare și administrare. În acest sens, apreciază că este necesară clarificarea acestei cerințe dat fiind faptul că stațiile de încărcare nu pot funcționa simultan cu mai multe platforme, ceea ce face cerința tehnică imposibilă, punând în pericol fiabilitatea și funcționalitatea sistemului, iar cerința de integrare cu platforma existentă este imposibil de implementat fără documentația tehnică completă, documentație ce nu a fost pusă la dispoziția ofertanților.

În această privință, autoritatea contractantă a publicat în SEAP următoarele:

«Se păstrează cerința din caietul de sarcini cu privire la "Acces la aplicație informatică de management stații de incarcare. Prin aceasta procedura se dorește achiziția unor stații de incarcare, a sistemelor de comunicație aferente și a accesului la aplicațiile informatice de management și utilizare a lor, atât pentru o bună administrare a echipamentelor hardware, din perspectiva autorității contractante, dar și pentru a asigura un acces facil al utilizatorilor la funcțiile aparatelor ce se doresc a se achiziționa. Este la libera alegere a furnizorului ce aplicație software alege, modul de conectare al ei, locul unde este instalată, atât timp cât îndeplinește cerințele minime.

Această aplicație de management va fi folosită de autoritatea contractantă, nu de posesorii de mașini electrice. Este utilizată pentru vizualizarea unor informații de interes pentru proprietarul stațiilor cum ar fi: poziția pe hartă, modul de lucru, energia consumată, numărul de utilizatori pe unitate de timp, etc.

Această aplicație trebuie să fie furnizată de fabricantul stațiilor, pentru a avea o comunicație integrată și un schimb de date între platforma software și stațiile de incarcare în sine perfect funcțional. De asemenea, autoritatea contractantă dorește să ofere cetățenilor posibilitatea de incarcare a mașinilor electrice de la stațiile achiziționate printr-o soluție de plată deja implementată. Așadar este vorba de o aplicație separată care se ocupă de utilizatori, cu funcții specifice celor care folosesc stația de incarcare (nu sunt același funcții cu cele ale proprietarului și administratorului stațiilor de incarcare). Pentru a funcționa împreună cu această aplicație o primă condiție este existența compatibilității protocoalelor de comunicații, pe care le-am descris mai sus, ca fiind OCPP 1.6. Insa tot în cadrul propunerii tehnice trebuie ca autoritatea contractantă să se asigure, ca pe lângă capacitatea tehnică a stației de a comunica prin protocol OCPP 1.6, ofertantul va implementa, fara costuri asociate, acțiunile de conectare efectivă la platforma terță de plată.

Așadar, nu se cere ca ofertantul să facă vreo dezvoltare a platformei existente, nu este necesar să asigure nicio funcție a platformei existente, ci doar să descrie într-un capitol separat care sunt acțiunile făcute la nivelul stațiilor de incarcare furnizate de el pentru a asigura această integrare.»

Raportat la susținerile contestatoarei din cuprinsul contestației și în lipsa prezentării unor motive pentru care aceasta consideră că aceste clarificări ale achizitoare postate în SEAP nu sunt de natură a înlătura caracterul neclar și contradictoriu invocat în legătură cu această cerință, cu luarea în considerare a celor stabilite de achizitoare referitor la punctul 4.7 din contestație (necesitatea deținerii unei certificări oficiale OCA full, pentru OCPP 1.6), considerate suficiente de către petentă, Consiliul va respinge ca lipsite de temei criticile contestatoarei de la pct. 4.9 din contestație, inclusiv cererile sale de la pct. 4.9.1, 4.9.2. și 4.9.3.

Cu toate acestea însă, pentru a înlătura orice ambiguitate legată de obligațiile ofertanților în legătură cu platforma de operare stații și compatibilitatea produselor oferite, Consiliul consideră că se impune conformarea specificațiilor privind compatibilitatea hardware și software a produselor oferite cu cele deținute de achizitoare, la cele declarate de achizitoare prin măsurile de remediere postate în SEAP, iar dacă este cazul, în măsura în care o parte dintre acestea vor fi menținute, prin punerea la dispoziție de informații complete legate de produsele deținute de aceasta.

Prin urmare, având în vedere toate aceste, Consiliul consideră necesară completarea/modificarea cerințelor caietului de sarcini conform celor anterior reținute.

În aceste condiții, având în vedere luarea unor măsuri de remediere de către autoritatea contractantă în sensul solicitat de petentă, precum și faptul că procedura de atribuire a fost suspendată anterior datei limită de depunere a ofertelor, Consiliul constată că nu există motive pentru care s-ar impune anularea procedurii, cererea contestatoarei formulată în acest sens urmând a fi respinsă.

Luând în considerare cele mai sus menționate, în temeiul art. 26 alin. (2) din Legea nr. 101/2016 privind remediile și căile de atac în materie de atribuire a contractelor de achiziție publică, a contractelor sectoriale și a contractelor de concesiune de lucrări și concesiune de servicii, precum și pentru organizarea și funcționarea Consiliului Național de Soluționare a Contestațiilor, Consiliul urmează să admită contestația, în parte, respectiv va admite capătul principal de cerere din contestația formulată SRL privind remedierea documentației de atribuire.

În baza art. 26 alin. (2) și (5) din Legea nr. 101/2016, Consiliul va obliga autoritatea contractantă ca, în termen de 10 zile lucrătoare de la primirea deciziei Consiliului, cu respectarea prevederilor legale și a celor evocate în motivare, să publice în SEAP modificările/completările documentației de atribuire conform celor stabilite în motivare, cu stabilirea unui nou termen de depunere a ofertelor care nu poate fi mai mic de 15 zile de la data publicării în SEAP a acestor modificări.

Având în vedere dispozițiile art. 26 alin. (8) din Legea nr. 101/2016, Consiliul urmează să ia act de renunțarea de către SRL la criticile de la pct. 1, 2, 3, 4.1, 4.3, 4.4.2 (parțial), 4.4.1, 4.5, 4.7, 4.8, 4.10 și 5 din contestație.

În temeiul art. 26 alin. (6) din Legea nr. 101/2016, Consiliul va respinge ca nefondat capătul subsidiar de cerere de anulare a procedurii de atribuire.

Pentru aceste motive,
în baza legii și a mijloacelor de probă aflate la dosar,

CONSILIUL DECIDE:

Ia act de renunțarea de către SRL la criticile de la pct. 1, 2, 3, 4.1, 4.3, 4.4.1, 4.4.2 (parțial), 4.5, 4.7, 4.8, 4.10 și 5 din contestație.

Admite, în parte, contestația depusă de SRL în contradictoriu cu, în sensul că admite capătul principal de cerere din contestația formulată SRL privind remedierea documentației de atribuire.

Obligă autoritatea contractantă ca, în termen de 10 zile lucrătoare de la primirea deciziei Consiliului, cu respectarea prevederilor legale și a celor evocate în motivare, să realizeze și să publice în SEAP modificările/completările documentației de atribuire conform celor stabilite în motivare, cu stabilirea unui nou termen de depunere a ofertelor care nu poate fi mai mic de 15 zile de la data publicării în SEAP a acestor modificări.

Respinge ca nefondat capătul subsidiar de cerere de anulare a procedurii de atribuire.

Prezenta decizie este obligatorie pentru părți, în conformitate cu dispozițiile art. 28 alin. (1) din Legea nr. 101/2016.

Împotriva ei se poate formula plângere, în termen de 10 zile de la comunicare pentru părțile cauzei, respectiv de la data luării la cunoștință de către alte persoane vătămate, în temeiul art. 29 din Legea nr. 101/2016.

PREȘEDINTE,

.....

MEMBRU,

.....

MEMBRU,

.....

Redactată în 4 exemplare, conține 28 pagini.

Redactată practica deciziei ...